

i dette Øjeblik skulde afgøres af Vælgerne, saa fik den ikke Flertal, selv i den foreliggende Skikkelse. Det forekommer mig, at naar man indenfor Rigsdagens forskellige Grupper føler sig overbevist om, at der i Virkeligheden blandt Vælgernes Flertal ikke er Stemning for at føre disse Forslag igennem, og man samtidig ved, at man lever under en økonomisk Depressionsperiode og skal spekulere paa at finde nye Skatteobjekter, hvormed Befolkningen skal belastes ud over det, at man svækker det økonomiske Liv ved yderligere at drage nye Folk ind under Rammerne hvert eneste Aar —, saa maa jeg have Lov til at bruge dette Udtryk, at det vilde være politisk utilbørligt, om denne Sag blev ført igennem nu. Der er saavel i Folketinget fra mine Partifællers som her fra min Side i store Træk gjort opmærksom paa, hvordan vi se paa denne Sag.

Vi stemme derfor mod denne Lov og haabe til det sidste, at det endnu skal lykkes at forhindre Landets økonomiske Ruin.

H. P. Pedersen: Forinden disse Lovforslag forlade dette Ting, vil jeg gerne have Lov til at motivere min Stilling til dem.

Jeg indser til fulde, at Danmark lige saa lidt som andre Smaastater kan befri sig for de Byrder, der følge af at have et Forsvar, afpasset efter at forsvare vor Neutralitet, og jeg mener endda ogsaa at kunne indse, at Danmark paa Grund af sin særegne Beliggenhed maa paatage sig større Byrder end andre ligestillede Lande, som have en mere afsides Beliggenhed, og som ikke ligge saa meget paa Alfjarvej som vi. Men jeg mener rigtignok ogsaa, at de Ofre, vi bringe, skulde anvendes paa en saadan Maade, at de kunde have Værdi for os selv, saa at vi ikke skabe et Forsvar, som i Stedet for at være en Betyggelse for os snarere kan blive en Fare, et Forsvar, som kan frembyde en Fristelse eller en Tilløkkelse for krigsførende Magter i vore Farvande. Ser jeg paa det Forsvar, som skal skabes paa Grundlag af de foreliggende Lovforslag, mener jeg for det første, at dette er i høj Grad Tilfældet, at der skabes et Forsvar, som rummer en saadan Fristelse for andre Magter. Vi skabe et Vaaben, som er alt for svært i vore Hænder. Jeg tror ikke, at vi have Raad til at udstyre Københavns Landbefæstning saaledes, at den kan blive, hvad man kan kalde fuldt ud tidssvarende, og endmindre tror jeg, at vi

vilde være i Stand til at bruge dette Vaaben. Jeg mener dernæst, at dette Vaaben i sig selv indeholder et Sprængstof, som, maaske vil gøre det ubrugeligt, før vi endnu have faaet prøvet dets Virkning. — Nu ved jeg godt, at man fra fæstningsvenlig Side, fra deres Side, som i Københavns Landbefæstning og Søbefæstning tilsammen se det eneste Forsvar, som kan have Værdi for os, gør gældende, at disse mine Paastande ere gamle Partistandpunkter og intet andet, gamle Paastande, som have været brugte i over 30 Aar, og at vi, der holde disse gamle Grundsætninger i Hævd, ere hildede i Fordomme. Men som det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) forgangen paaviste, det er ikke af rene Partigrunde, at disse Paastande ere fremkomne, de have været hævdede af betydelige Mænd i alle Lejre og det med en saadan Overbevisning og Styrke, at de indtil denne Dag have kunnet samle et Flertal af Vælgere om sig.

Men lad nu være, at disse Paastande virkelig ere af gammel Dato, det kan jeg give de Herrer Medhold i, men saa kan man jo med samme Ret sige, at deres Paastand om København som Forsvarets Basis ogsaa er en gammel Paastand. Det Arbejde, som er gjort for at rejse en Bevægelse rundt om i Landet i det sidste Aars Tid, og hvad der i øvrigt er sagt om Forsvaret her og i det andet Ting under denne Sags Behandling, er jo kun en Gentagelse af, hvad vi have hørt i Halvfjerdsernes og Firsernes Dage, og intet andet. Der fremkom ganske vist fra den forrige Forsvarsminister en Antydning af, at nu var der Forhold, som med Nødvendighed gjorde, at man maatte sikre København ogsaa mod Landsiden, og dette blev ogsaa bekræftet af Udenrigsministeren, men da man ønskede nærmere at faa at vide, hvori disse Forhold bestod, blev der svaret undvigende, og Landbrugministeren, som ogsaa var Medlem af det forrige Kabinet, har udtalt sig paa en Maade, som ikke bestyrker Rigtigheden heraf. Mig bekendt var det det eneste nye Moment, der fremkom under Debatte, og det er for mig ikke tilstrækkeligt til at forandre de Anskuelse, jeg har næret, saa længe jeg i det hele taget har beskæftiget mig med Politik. — Der foreligger da heller ikke noget om, at der er foregaaet en Strømkæntring ude i den store Befolkning, som berettiger til nu at forandre Anskuelse paa dette Omraade. Valgene, som den højt-